

**INTERVIEW INSPIRED BY: THE LIFE STORY INTERVIEW (Dan P. McAdams,
Northwestern University)**

Dan P. McAdams, Northwestern University

Project: E-MOTION - potential of hypersensitivity (2018-1-PL01-KA201-051033)

Numele partenerului: Universitatea Alicante

Nume: Mariano

Vârsta: 19

Gen: Masculin

Orăș/Tară: Alicante, Spania

Ocupație: Artist

Acesta este un băiat de 19 ani care locuiește în provincia Alicante. În prezent studiază pentru a obține diplomă în arte. Mai jos este un rezumat al principalelor aspecte pe care le-a găsit importante despre viața sa și care au legătură cu hipersensitivitatea și modul în care se percepe pe sine (pe baza Interviuului de istorie a vieții).

“În copilărie m-am simțit iubit în familia mea. Mama mea a fost foarte protectoare, dar și foarte iubitoare, tatăl meu la fel. Am câteva amintiri cu familia mea din serile de vară, la piscină, pe plajă, jucându-ne acolo. Am fost fericit. Cea mai urâtă amintire din acea perioadă este moartea unei rude foarte apropiate. În urma acestei pierderi, profesorii le-au spus colegilor mei să se apropie de mine și să se împrietenească cu mine. Până la 10 ani nu-mi amintesc să fi avut prieteni adevărați. Nu mă potriveau foarte bine cu băieții, nu mă interesa fotbalul sau lucrurile acelea, iar fetele mă lăsau să joc cu ele, dar nu simțeam că mă integrez nici acolo.

Școala a început să meargă foarte prost, am luat note proaste și m-am purtat urât cu profesorii. Băieților li se părea că sunt băiat, iar fetelor li se părea că gândesc ca ele. Nu m-

am potrivit niciodată cu copiii din clasa mea. Cred că am fost întotdeauna puțin diferit de mulți dintre colegii mei; suntem cu toții diferiți și asemănători în egală măsură. Nu vreau să spun că am fost special. Cred că ceea ce m-a făcut diferit a fost sensibilitatea mea.

Progresiv am început să am mai mulți prieteni. Găsirea unei familii externe este un lucru minunat, există multe lucruri pe care părinții sau frații nu le pot oferi sau înțelege. Cel mai bun lucru a fost că am găsit oameni ca mine, ca adult, desigur. Cel mai rău lucru a fost că m-am simțit marginalizat când eram mai mic, doar pentru că eram diferit. Cred că nu am avut profesori empatici. Pentru că, cel puțin la școală, am perceput că o parte din marginalizare se datorează profesorilor. Mi-aș fi dorit să am profesori mai empatici.

În prezent, în relațiile mele afective, cred că de multe ori tind să generez o anumită dependență emoțională față de persoanele care sunt cele mai prezente în viața mea. În cazul meu, sunt rănit de lucruri care nu sunt foarte importante. De exemplu, mă înfurii pe lucruri prostești. De obicei, mă raportează la oameni din cadrul normei comune. Poate că ceea ce diferă este că sunt extrovertit și deschis și poate că asta poate crea impresia că sunt excentric și puțin ciudat.

În ceea ce privește hobby-urile mele, am căutat întotdeauna să mă exprim sau să spun ceva, fie verbal, fie în scris sau într-o altă manieră artistică. Este mai mult o necesitate și cred că de aceea îmi place, pentru că am nevoie de ea. Cu ajutorul fotografiei, salvez o amintire, când realizez un videoclip, retraiesc sau creez ceva nou. Îmi place ca alții să vadă ceea ce văd eu, să vadă din perspectiva mea, de multe ori cuvintele nu sunt la fel de puternice ca imaginile.

În ceea ce privește valorile importante pentru mine, au existat toată viața mea, există și vor exista întotdeauna: învățare, sensibilitate și luptă pentru libertate, moarte și dragoste. De când m-am născut învăț constant, cu fiecare zi care trece știu mai multe. Cea mai bună versiune a ta este cea de mâine, chiar dacă greșești neîncetat. De asemenea, voi lupta pentru libertate toată viața mea, sau așa sper. Poate că este mai mult căutarea fericirii; cred că este

același lucru. Și în cele din urmă, dragostea, care este cel mai important lucru. Este ceea ce mă motivează, ceea ce mă emoționează. Nu vorbesc și despre dragostea romantică. Pentru mine este la același nivel iubirea pentru mama, familie, prietenii, partener, oamenii mei și pentru mine.

În concluzie, cred că sunt o persoană foarte simplă și oarecum complicată în același timp. Sunt înfocat și sunt motivat de sentimentele mele. De multe ori las deoparte partea rațională și acționez fără să fiu prea consecvent. Personalitatea mea este melancolică, sensibilă. Nu sunt o persoană tristă, dar uneori mă bucur de tristețe. De exemplu, nu știu să fiu singur două zile întregi. Sunt o ființă sociabilă și de multe ori depind de ceilalți. Știu că este greșit și încerc să schimb acest lucru, dar nu prea reușesc. Uneori îmi păstrez atât de mult sentimentele, încât nu mai pot suporta și simplul fapt de a vedea ceva frumos, ceva ce îmi place, mă face să plâng. ”